

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci **žalobcu: V.**, bytom K., zastúpeného *JUDr. Z., advokátom*, so sídlom Z., proti **žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, **o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-43/PK-2006 zo dňa 22.5.2006 a jeho postupu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2.4.2009, č. k. 1 S 290/2007-79**, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2.4.2009, č. k. 1 S 290/2007-79 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 2.4.2009, č. k. 1 S 290/2007-79 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a následne zrušenia rozhodnutia ministra

vnútra SR zo dňa 22.5.2006, č. KM-43/PK-2006 ako aj personálneho rozkazu ministra vnútra SR č. 46 zo dňa 1.3.2006. Taktiež sa v žalobe domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť doručiť mu správne rozhodnutie, ktorým bolo rozhodnuté o rozklade. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia skonštatoval, že preskúmaním napadnutého rozhodnutia ako aj postupu, ktorý mu predchádzal, nezistil žiadne porušenie právnych podmienok. Uviedol, že je potrebné v celom rozsahu sa stotožniť s právnym názorom žalovaného, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru z toho dôvodu, že hrubo porušil služobnú prísahu, za čo je možné považovať skutočnosť, že policajt vedie v čase služby resp. mimo výkonu služby motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že krajský súd nedostatočne zistil skutkový stav a že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. V odvolaní žalobca uviedol, že žalovaný mal svoje konanie smerovať k preukázaniu viny žalobcu zo spáchania dopravného priestupku, čo žalovaný podľa názoru žalobcu nedokázal preukázať. Má zato, že krajský súd mal vo veci vykonať dokazovanie a mal zobrať do úvahy princípy správneho súdnictva. Uviedol, že žalovaný sa z dôvodu nedostatočného dokazovania unáhlil, a tým, že nebola žalobcovi preukázaná vina zo spáchania priestupku, nemal vydať rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru. Ďalej uviedol, že krajský súd sa týmito otázkami nezaoberal, a preto jeho postupom odobral právnomu zástupcovi a priamemu účastníkovi konania možnosť konať pred súdom, keď nerešpektoval ospravedlnenie zástupcu žalobcu a žalobcu z pojednávania. Podľa názoru žalobcu došlo takýmto spôsobom k porušeniu čl. 48 ods. 1 Ústavy SR, podľa ktorého má každý právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, nakoľko sa nemohli vyjadriť k veci, ktorá je predmetom súdneho pojednávania. Záverom odvolania žalobca uviedol, že krajský súd sa vôbec nezaoberal otázkou, či došlo k spáchaniu skutku, a v tom vidí porušenie zákona. Žalobca zastáva názor, že krajský súd nezistil skutočný stav veci a že došlo k porušeniu princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti zbraní. Na základe vyššie uvedeného žalobca navrhol rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2.4.2009, sp. zn. 1 S 290/2007-79 zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave ako vecne správne potvrdiť. Nesúhlasil so vznesenými námietkami žalobcu v odvolaní. Poukázal na to, že žalobca nebol zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru prepustený z dôvodu, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý je uvedený v zákone

Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ale z dôvodu, že svojím protiprávnym konaním porušil služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom za súčasného splnenia druhej zákonnej podmienky, a to, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Konanie žalobcu v samostatnom personálnom konaní nebolo posudzované ako priestupok, ale ako konanie v rozpore so služobnou prísahou policajta, a ako také bolo aj v personálnom konaní dostatočne preukázané. Žalovaný mal zato, že zhromaždenými dôkazmi, ktoré sú súčasťou spisového materiálu a s ktorými mal žalobca možnosť sa oboznámiť, protiprávne konanie žalobcovi v dostatočnom rozsahu preukázal. V súvislosti s námietkou žalobcu o odňatí možnosti konať pred súdom žalovaný uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je dostatočne preukázané, že žalobca mal po opakovanom poučení a odročení pojednávania možnosť konať pred súdom, a práve svojím postojom k veci túto možnosť nevyužil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246 ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalobca sa žalobou doručenou Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 17.7.2007 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného a uloženia povinnosti žalovanému doručiť správne rozhodnutie o rozklade žalobcovi. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 20.8.2007, č. k. 3 SŽ 75/2007-17 vec postúpil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 14.2.2008, č. k. 1S 290/2007-39 konanie o žalobe s poukazom na § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu o zastavení konania, uznesením zo dňa 16.7.2008, č. k. 6Sžo/69/2008-54 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 1.10.2008, č. k. 1S/290/2007-58 v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uložil žalovanému povinnosť doručiť žalobcovi rozhodnutie žalovaného č. KM-43/PK-2006 zo dňa 22.5.2006. Uvedenú povinnosť si žalovaný splnil a rozhodnutie č. KM-43/PK-2006 zo dňa 22.5.2006 o rozklade žalobcovi doručil dňa 17.10.2008. Z obsahu administratívneho spisu

žalovaného, založeného v súdnom spise, vyplynulo, že žalobca bol personálnym rozkazom Ministra vnútra Slovenskej republiky č. 46 zo dňa 1.3.2006 prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru z dôvodu, že mimo výkon štátnej služby dňa 12.1.2006 v čase okolo 18:00 hod. viedol pod vplyvom alkoholu po Masarykovej ulici v Prešove osobné motorové vozidlo zn. ŠKODA Octavia, ev. č. P. Žalobca bol príslušníkom Policajného zboru Okresného dopravného inšpektorátu v Prešove podrobený o 18:51 hod. dychovej skúške za pomoci prístroja Dräger 7410, ev. č. ARJJ-0244 s pozitívnym výsledkom 1,10 mg/l (2,29 promile). Opakovaná dychová skúška bola u menovaného vykonaná v čase o 19:02 hod. s pozitívnym výsledkom 1,02 mg/l (2,13 promile). Skutkový stav bol zistený a preukázaný šetrením nadriadeného, ktorý ako dôkazy v zmysle § 238 zákona č. 73/1998 Z. z. použil výsledky vlastného šetrenia a prvostupňový správny orgán dospel k záveru, že žalobca takýmto konaním porušil prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Rozklad proti rozhodnutiu správneho orgánu bol zamietnutý a napadnuté rozhodnutie bolo rozhodnutím zo dňa 22.5.2006, č. KM-43/PK-2006 potvrdené.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení zák. č. 623/2005 Z. z. (ďalej len „zák. č. 73/1998 Z. z.“) služobný pomer vzniká dňom určeným v rozhodnutí nadriadeného o prijatí občana do služobného pomeru, ak nastúpi štátnu službu v tento deň a zloží služobnú prísahu.

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z. občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prísahu, ktorá znie: "Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!".

Podľa § 48 ods. 3 písm. g) zák. č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor.

Podľa § 189 písm. c) zák. č. 73/1998 Z. z. služobný pomer sa končí prepustením.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e) zák. č. 73/1998 Z. z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 225 ods. 2 písm. c) zák. č. 73/1998 Z. z. služobný úrad **vopred** prerokuje s príslušným odborovým orgánom návrh na prepustenie policajta zo služobného pomeru z dôvodu organizačných zmien alebo pre zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 249 ods. 1 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou.

Podľa § 249 ods. 2 O.s.p. žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napáda, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napáda, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu zistil, že žalobca v žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného neuviedol konkrétne dôvody, v čom vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného ani ich zákonnej dvojmesačnej lehote, ktorá mu plynula odo dňa doručenia druhostupňového rozhodnutia žalovaného (13.10.2008), nedoplnil. Napriek tomu krajský súd pristúpil k preskúmaniu zákonnosti rozhodnutia a postupu ako celku a dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, je zákonný, a v celom rozsahu sa stotožnil s právnym názorom žalovaného.

Odvolaací súd považuje za potrebné uviesť, že v súvislosti s lehotou na podanie žaloby sa uplatňuje koncentračná zásada na vyjadrenie všetkých žalobných dôvodov. Po jej uplynutí už súd neprihliada na prípadné rozšírenie dôvodov žaloby. Preto odvolací súd na žalobcove námietky, vznesené po uplynutí lehoty na podanie žaloby, a to až v odvolaní proti rozsudku nemohol prihliadnuť. Nad rámec uvedeného sa však odvolací súd odvolacími námietkami zaoberal a považuje za potrebné konštatovať, že nie sú dôvodné. V súvislosti so vznesenou námietkou žalobcu ohľadne nedostatočne vykonaného dokazovania v správnom konaní a nepreukázania jeho zavinenia zo spáchania priestupku je potrebné uviesť, že správny orgán postupoval v súlade so zák. č. 73/1998 Z. z. a jeho postup pri dokazovaní v prípade personálnych konaní je nezávislý od prípadného priestupkového konania, ktoré v danom prípade bolo zastavené. Jedine v prípade právoplatného rozhodnutia o otázke viny resp. prípadnej nevinu v rámci priestupkového konania, by toto vyriešenie otázky bolo pre správny orgán záväzné. Vykonané dokazovanie prebehlo v súlade so zákonom a závery správneho orgánu vyplynuli z hodnotenia dôkazov podľa povolenej vlastnej úvahy. Nemožno preto konštatovať, že rozhodnutie bolo vydané predčasne. Konanie žalobcu, ktoré vyplynulo z posúdenia skutkového stavu, nebolo a ani nemohlo byť v personálnom konaní posudzované ako priestupok, ale bolo posudzované ako konanie v rozpore so služobnou prisahou policajta. Služobná prisaha je skutočným potvrdením záväzku, a nie iba prázdnu proklamáciou určenou k obradným efektom ceremoniálu slávnostného prijatia do Policajného zboru. Zodpovednosť policajta je širšieho rozsahu a posudzuje sa prísnejšie, čo zodpovedá aj jeho spoločenskému postaveniu. Jeho konanie sa preto posudzuje nielen počas výkonu služby, ale aj mimo nej. Konanie, ktorého sa dopustil žalobca mimo služby je v jej hrubom rozpore.

Ďalej odvolací súd k vznesenej námietke žalobcu o nevykonaní dokazovania krajským súdom, náležitom nezistení skutkového stavu a odňatí možnosti konať pred súdom uvádza nasledovné skutočnosti. Napriek tomu, že v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. sa v prípadoch konaní o prepustení zo štátnej služby uplatňuje takzvaná plná jurisdikcia, kedy súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonávať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy O.s.p. nemožno vyvodiť záver, že súd je povinný dokazovanie vykonať. V danom prípade krajský súd vychádzal zo skutkových zistení správneho orgánu, ktoré považoval za jednoznačne preukázané, a ďalšie dokazovanie v danej veci by bolo nadbytočné.

Taktiež námietka žalobcu o odňatí možnosti konať pred súdom neobstojí. Žalobca bol na pojednávania konané dňa 22.1.2009, 12.2.2009 a 2.4.2009 riadne predvolaný. Svoju neúčast' z pojednávania konaného dňa 12.2.2009 ospravedlnil z dôvodu pracovnej neschopnosti, čo preukázal predložením potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti. Z pojednávania konaného dňa 2.4.2009 sa ospravedlnil žalobca aj jeho právny zástupca z dôvodu pracovnej neschopnosti právneho zástupcu, ktorú však nepreukázal. Súd tým, že pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, neodňal týmto postupom možnosť účastníkovi konať pred súdom, nakoľko konal v súlade s ust. § 250g ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak sa účastníci na pojednávanie nedostavia môže sa vec prejednať v ich neprítomnosti. Naopak žalobca sa sám svojím prístupom o túto možnosť obral. Pokiaľ by aj žalobca toto právo uplatnil, nemohol by na pojednávaní navrhovať dôkazy, tak ako sa mylne domnieva, pretože konanie podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. je ovládané vyššie spomenutou koncentračnou zásadou hoci sa v danom prípade uplatňuje plná jurisdikcia.

V správnom konaní bolo preukázané, že žalobca motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu viedol a konal tak spôsobom, ktorý je nezlučiteľný so služobnou prísahou, hoci bol mimo výkonu služby. Je potrebné zdôrazniť, že zložením sľubu sa stáva občan príslušníkom policajného zboru – kategórie osôb, ktorých konanie, ak je v rozpore s právnymi predpismi, je pre služobné pomery posudzované cez prizmu tohto sľubu. Takýto výnimočne zodpovedný prístup policajta k rešpektovaniu predpisov vyplýva z jeho účasti na plnení funkcií štátu. Je prirodzené, že policajti pri svojom postavení budú príkladne rešpektovať zákony štátu nielen v rámci služby, ale aj mimo nej, tak ako sa k tomu zaviazali. V prejednávanom prípade zo strany žalobcu došlo k porušeniu služobnej prísahy a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2.4.2009, č. k. 1 S 290/2007-79 ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a s použitím § 246c veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože nebol v tomto konaní úspešný, a žalovanému preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania žalobcu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 19. mája 2010

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth